

Ataràxia de Poeta

SOMNI EN COLORS

Una nina es pentinava
sobre un núvol de cotó fluix,
és blanca i tendre, com un ocell.
Un estel la mira i fuig.
Una curculla de cera l'envolta,
està tancada a dins d'una bombolla de
sabó,
el déu de les flors la protegeix,
ja no té por.
L'envolten mil colors d'iris,
una fada blanca, bella i formosa,
cavil·la, vigila,
i es torna un xic més melosa.
Les nimfes recullen nèctar plàcid,
els follets oloren els nenúfars,
mil papallones d'orient càlid
porten elixirs i perfums encisadors.

PAS

Un dia qualsevol,
sense més ni menys
emprendré el vol,
cap a l'univers.
Estaré en tot i en tothom,
no seré res ni ningú.
Un moment qualsevol,
si pot ser amb tu,
emprendré el vol
amb gran melangia.
Un segon qualsevol,
no hi tindrè arbitri,
emprendré el vol
quan el vent m'ho digui.
I si un dia,
veus una pols de pol·len, qualsevol,
pensa en hom.

TEMPTEIG

Podríem:
Dibuixar cors de cristall
a la platja més perduda,
mirar a través del mirall,
que la tardor res no muda.
Passejar a la vora del mar,
fent companyia a les gavines,
adonant-nos que encara,
existeixen els gnoms i les dames divines.
Agafar un tros d'aire
i fer-ne una cançó,

adonant-nos d'una flaire
que enlluerna l'horitzó.
Fer qualsevol cosa,
mentre la féssim tu i jo.

SOSPESAMENT DELS FETS

Catalunya degradada,
mulladina trepitjada;
petjades llunyanes,
empentes properes.
Causes decadents,
i descendents decaiguts,
caigudes pendents
i intents de nouvinguts.
Espants itinerants
i itineraris panteònics,
paleses d'espants
i fracassos patètics.
Individus cansats
i vídues encetades,
víctimes d'estats
i de terres foranes.
Falsos idiosincràtics,
furs anacrònics,
burgesos burocràtics,
i atacs maniàtics.
Subordinats traïdors,
poble desenganyat,
enganys feridors,
ferits i tacats.
Elements desintegrats,
feligresos hipocresíacs,
individus maltractats
i tractats demoníacs.
Prestigis pactats,
amics amb desconfiança.
Càndids impactats,
impactes d'ultrança.
Observacions indègudes,
enganys plaents,
no debades rebutjats
no per res inescalcients.
Arbitris inadequats
agudeses sense embuts,
botiflers massa embaucats,
i també un tant sorruts.
Discursos inadequats,
logístiques incoherents,
coherències d'il·luminats,
sovint llum dels dirigents.
Infants desencisats,
de tantes esperances,

encisos desencantats,
esperes i grans mancances.
Abundants eloqüències,
també grans elogis,
llargs discursos i conferències,
tots ells plens d'odis.
Sobrants promeses,
amb intent perspicaç,
poques escomeses
i pocs bons resultats.
Abundants histrionismes,
elements ascètics,
miraments i frivolismes
arguments poc ètics.
Víctimes de demagògies
i d'abundants comèdies
i d'algunes que altres històries
tot plegat pures paròdies.
Totes aquestes causes,
t'han oprimit durant anys,
ja és hora d'eliminar traves
individuals i nacionals.
Fem un crit sense violència,
inventem una cançó,
i diguem amb gran potència
que ens cal la independència.
Farts de reverència,
esgotada la paciència,
parem la subordinació,
espatlles cobertes de raó.

**Marta Vergonyós i Cabratosa
(Esclanyà)**

(Premi de Poesia del Concurs Literari Josep Pla, convocat per l'IB, Frederic Martí i Carre-ras de Palafrugell.)

